

SLOVO MARIANA KOTLEBU **O STAVE REPUBLIKY**

1. januára 2013 sme oslávili, niektorí viac a iní menej, 20-výročie obnovenia Slovenskej republiky. Slovenská republika, ktorej vznik som ako stredoškolač pozorne sledoval a v búrlivých debatách so spolužiakmi a profesormi – federalistami ho obhajoval, sa práve dožila 20-tich rokov. Pozrime sa preto cez plece a zhodnotme, ako sa nám naša vytúžená samostatná republika vyvinula, čo sa s ňou stalo a kam dospela.

V noci na 1. januára 1993 sme zažívali historický moment – po takmer 50-tich rokoch sa slovenský národ znova dočkal vlastného štátu. Ďakovali sme Vladimírovi Mečiarovi a naplnení hrejivým pocitom národnej hrdosti sa tešili z „maličkosti“ – štátneho znaku Slovenskej republiky na stenách školských tried, zo slovenských vlajok pred budovami štátnych orgánov, zo slovenských korún a slovenskej hymny. Avšak zároveň sme boli plní veľkých očakávaní, čo všetko samostatná existencia nášmu národu prinesie. A my, hoc len z knižiek znalí pomerov 1. Slovenskej republiky, s vierou sme čakali hospodársky zázrak po jej vzore, prispôsobenom modernej dobe.

Že s naplnením vysokých očakávaní, súvisiacich so vznikom samostatnej republiky, to nebude také ľahké, sa ukázalo už počas druhej Mečiarovej vlády v rokoch 1994 až 1998, kedy vláda naplno naštartovala rozkrádanie národného majetku, nazývané privatizácia a zmarila referendum o vstupe SR do NATO v roku 1997. Nebyť vládných obštrukcií, Slováci mohli raz a navždy odmietnuť účasť v tomto agresívnom spolku. Už v tomto období sa ukázala vierolomnosť politiky SNS, ktorá v pozícii vládnej strany ovládajúcej ministerstvo obrany podporila účasť SR na prístupových rokovaníach do NATO.

Nasledujúca Dzurindova vláda v rokoch 1998-2002 bola pre Slovensko doslova katastrofou. Pod novou vládou rozkrádanie republiky pokračovalo novým – šialeným - tempom. K nemu sa pridalo absolútne podriadenie zahraničnej politiky SR záujmom EÚ, NATO a USA, ktoré vyvrcholilo v roku 1999 otvorením slovenského vzdušného priestoru pre vojenské lietadlá NATO, bombardujúce Juhosláviu. Výnimkou spomedzi členov tejto vlády bol minister vnútra Ladislav Pittner, ktorý nesúhlasil s proamerickou a proizraelskou politikou vlády.

Protinárodná vládna politika pokračovala aj v rokoch 2002 až 2006 počas druhej vlády Mikuláša Dzurindu. Táto Slovensko dotiahla do EÚ a NATO a už sa ani nepokúšala skrývať rozhodujúci vplyv sionistov na spoločenský a politický život v krajine. Ministrom Palkovi, Kukanovi, Lipšicovi, Radičovej a Žitňanskej zo zadkov európskych komisárov doslova trčali len topánky. Ako bonus boli sprivatizované takmer všetky zvyšné významnejšie podniky.

Voľby v roku 2006 do kresla predsedu vlády vyniesli Róberta Fica. Nič pozitívne sa však neudialo. Prvá Ficova vláda bola charakteristická útokmi proti všetkému kresťanskému a ochrana asociálnych cigánskych parazitov dosiahla svoje maximum (Šarišské Michaľany 2009).

Krátka Radičovej vláda v rokoch 2010-2012 v podstate len pokračovala v protislovenskom kurze druhej Dzurindovej vlády, čo dokázala schválením tzv. eurovalu. Súčasná Ficova vláda sa od jeho prvej vlády nijako nelíši.

Je prirodzené, že 20 rokov takéhoto bačovania nemohla republika ustáť. Slovensko dnes nemá nič z toho, na čo sme sa v roku 1993 tešili. To čo bolo dobré a fungovalo, je minulosťou. Podniky sú rozkradnuté, poľnohospodárske družstvá zrušené. Preč je samostatnosť, aj slovenské koruny. Na úradoch nám vejú okupačné modro-žlté handry. Mladí nemajú žiadnu perspektívu. Na byt si treba vziať predraženú hypotéku a mať dieťa je luxus. Štátny dlh dosiahol obľudné rozmery a aj napriek klesajúcej úrovni verejných služieb neustále narastá.

Premiér Fico sa však nevzdáva a naďalej buduje svoj vysnívaný sociálny štát. Jeho úsporné opatrenia už na sebe pocítili mnohí - živnostníci, učitelia aj študenti, zdravotné sestry aj pacienti, policajti, motoristi aj dôchodcovia. Na životnú úroveň už siahol všetkým okrem svojich milovaných cigánskych voličov. Všetko ide dole vodou, len nezamestnanosť a cigánska populácia narastá. Tento stav už ale nie je únosný, a preto nasledujúce roky nevyhnutne prinesú zmenu. My sme pripravení.

Mgr. Marian Kotleba
kotleba@naseslovensko.org

Drahé Slovensko! Do nového roka Ti prajeme veľa síl a Božieho požehnania! Budeš ich potrebovať!

20 ROKOV SR

alebo Slovensko včera a dnes

1. januára 2013 uplynulo už 20 rokov od obnovenia samostatného slovenského štátu. Schválne píšem o obnovení, pretože súčasná Slovenská republika nie je prvou, ale už druhou republikou Slovákov v dejinách. Prvá Slovenská republika (1939-1945) síce trvala len 6 rokov, no navždy sa do našich dejín zapísala ako štát národný a kresťanský, v ktorom bol na prvom záujem slovenského národa a až potom záujmy ostatné.

O prvej Slovenskej republike sa zvykne hovoriť ako o satelite Nemecka. Avšak na rozdiel od Bruselu nám vtedy Berlín nevnucoval žiadnu spoločnú menu či hranice. **S Nemeckom sme nemali spoločnú menu, hranice, právny poriadok ani orgány. Berlín nám nediktoval koľko môžeme vyrobiť potravín, koľko dochovať zvierat, ani to, ako majú vyzerat' naše výrobky.** Zamyslime sa teda, kedy sme boli slobodnejší a nezávislejší? Je súčasná druhá Slovenská republika skutočne nezávislým štátom Slovákov alebo len závislou provinciou Bruselu?

Ústava SR deklaruje Slovenskú republiku ako zvrchovaný štát. Aká je však skutočnosť? Fakt je taký, že od vstupu Slovenska do Európskej únie a NATO v roku 2004, už nemožno hovoriť o hrdej a nezávislej, ale o podriadenej a poníženej Slovenskej republike. Táto podriadenosť najmä vo vzťahu k Európskej únii sa dostala dokonca priamo do ústavy, v ktorej sa doslova píše: **„Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.“**

V ekonomickej, finančnej a hospodárskej politike, čiže v kľúčových oblastiach každého štátu, sme úplne závislí od nespočetných nariadení, smerníc a rozhodnutí Bruselu, ktoré v duchu dôslednej byrokracie a centralizmu, upravujú takmer všetko od zakrivenia uhoriek a veľkostí maštali až po to, ako sa môžu volať naše výrobky. Či sú tieto predpisy v záujme Slovenska a Slovákov, to v Bruseli nikoho nezaujíma. Našou povinnosťou je poslúchať bruselský diktát.

Stratili sme vlastnú armádu, menu a okrem úseku s Ukrajinou aj vlastné hranice, teda základné atribúty nezávislého štátu. Na druhej strane sme sa stali súčasťou subjektu, ktorý vykazuje takmer všetky znaky štátu.

EÚ má vlastné zákonodarné, výkonné aj súdne orgány, vlastný právny poriadok, centrálnu banku a menu, medzinárodnú subjektivitu, symboly. Európska únia je už dnes viac štátom, ako medzinárodnou organizáciou. Každým rokom sa prehĺbuje jej centralizácia a obmedzovanie suverenity jej členských štátov. Nedávne schválenie tzv. bankovej únie je toho živým dôkazom. Konečným cieľom tejto čoraz väčšej integrácie ale nie je rozsiahla ekonomická spolupráca či spoločný trh v Európe. EÚ jednoznačne smeruje k vytvoreniu tzv. politickej únie, inými slovami k vytvoreniu superštátu – Spojeným štátom Európskym.

Tragédiou, ba priam vlastizradou je to, že túto politiku oberajúcu Slovenskú republiku o samostatnosť a posledné zvyšky suverenity, vláda plne, poslušne a bez výhrad podporuje. Ako povedal sám premiér Fico: *„Centralizácia v rámci Európskej únie je predpokladom na úspešné fungovanie eurozóny“*. Národná sloboda, za ktorú naši predkovia ešte v nedávnej minulosti obetovali aj vlastné životy, má ustúpiť nezmyselným politickým projektom Eura či Spojených štátov Európskych.

Všetko naše, slovenské, národné, alebo kresťanské, je hanené a zatracované. Otvorení nepriatelia Slovákov ako boli Masaryk či Havel sú velebení, a naši národní veľikáni zas zosmiešňovaní a odsudzovaní.

Odporcovia slovenskej samostatnosti často argumentujú tým, že na strate nezávislosti nič zlého nie je, pretože si svoje záležitosti aj tak nevieme spravovať sami, pričom poukazujú na množstvo nezvládnutých závažných problémov. Za toto ale nemôže štát ani myšlienka samostatnosti. Štát je len inštitúcia, organizácia, za ktorej stav sú zodpovední tí, ktorí v nej vládnu.

Za problémy Slovenska sú zodpovedné všetky ponovembrové vlády, ktoré ho zdevastovali, zničili a rozkradli. Vlády, ktoré sa nikdy nestotožnili s myšlienkou samostatnosti, sebastačnosti a národnej slobody. Vlády, ktoré dávali vždy prednosť poslušnosti voči cudzincom a svojim osobným záujmom pred záujmami národnými a záujmami štátnymi. A spolu s nimi tí, ktorí tieto vlády volili.

VS

1. január 1993 - 1. január 2013

20 rokov likvidácie všetkého národného.

Národnej meny, majetku, hrdosti, aj samostatnosti.

Zastavme ich bratia, veď sa oni stratia, Slováci ožijú!

Z práce ĽSNS za slušných ľudí v roku 2012

14. 1., Zlaté Moravce – Protest proti cigánskemu teroru, ako reakcia na silvestrovský útok rozbesnených cigánskych extrémistov na mladých Slovákov, idúcich z novoročnej oslavy.

20. 1., Šarišské Michaľany – Zástupcovia ĽSNS vystúpili na plenárnom rodičovskom združení ZŠ s MŠ v Šarišských Michaľanoch. Napriek nášmu varovaniu sa rodičia slušných detí nechali učičkať sľubmi predstaviteľov vlády a samosprávy a k protestu pred Krajským súdom v Prešove nedošlo. Podľa toho aj vyzeral rozsudok, ktorým krajský súd v Prešove škole prikázal vytvoriť zmiešané slovensko-cigánske triedy. Deti sa isto svojim rodičom za takéto postoj raz poďakujú.

18. 3., Krásnohorské Podhradie – Protest proti nečinnosti štátnych orgánov pri ochrane súkromného a verejného majetku ako reakcia na vypálenie národnej kultúrnej pamiatky - hradu Krásna Hôrka – dvoma miestnymi cigánčatami. Do dnešného dňa nebol za tento skutok nikto obvinený, ani nebola nikomu zosobnená vzniknutá škoda. Od tohto dňa až do konca roka zástupcovia ĽSNS na čele s Mgr. Marianom Kotlebom a predsedom bansko-bystrického krajského klubu ĽSNS Miroslavom Beličkom prípad neustále sledovali. Poctivá práca priniesla výsledky aj v takej podobe, že sa nám podarilo zabrániť predaju obecných pozemkov cigánskym extrémistom po 66 centov za meter štvorcový.

18. 4., Bratislava – Pietna spomienka na mučeníka slovenského národa, nášho prvého a doposiaľ jediného skutočného slovenského prezidenta Dr. Jozefa Tisa.

1. 5., Šurany – Protest proti neľudskému zaobchádzaniu so slovenskými a maďarskými robotníkmi v kórejskej firme Bang Joo v Šuranoch.

5. 5., Detva – Zástupcovia ĽSNS podporili protest proti chemickej ťažbe zlata v regióne Poľana a prípad hodný krajín tretieho sveta sme pomohli zmedializovať. Na návrh Mariana Kotlebu sa ďalší protest uskutočnil 6. decembra už priamo pred sídlom BB SK v Banskej Bystrici.

10. 6., Bratislava – ĽSNS poskytla právnu pomoc aktivistom, perzekvovaným za protest proti pochodu sexuálnych úchylákov, konaného 9. júna v Bratislave.

14. 7., Hurbanovo – Protest proti zvýhodňovaniu a beztrestnosti cigánskych extrémistov. Protestom sme sa snažili poukázať na zaujatosť vyšetrovania prípadu mestského policajta Milana Juhásza, ktorý v Hurbanove v sebaobrane zastrelil troch cigánskych kriminálnikov. Milanovi Juhászovi sme prostredníctvom jeho rodiny ponúkli právnu pomoc. Jeho rodina, ktorú v jednaní s ĽSNS zastupoval zať Milana Juhásza, príslušník PZ SR v Hurbanove, našu pomoc odmietla a Milana Juhásza tak vydala na milosť a nemilosť systému.

16. 8., Bratislava – Pietna spomienka na otca národa Andreja Hlinku.

25. 8., Svodín – Zástupcovia ĽSNS podporili protest proti skupine cigánskych extrémistov, terorizujúcich celú obec.

15. 9., Šaštín – Zástupcovia ĽSNS sa zúčastnili púte za Sedembolestnú Pannu Máriu.

29. 9., Krásnohorské Podhradie – Protest proti nečinnosti štátnych orgánov pri ochrane súkromného a verejného majetku. Protest bol reakciou na list prezidenta PZ SR T. Gašpara Marianovi Kotlebovi, v ktorom prezident PZ SR život cigánskych zlodějov žijúcich na ukradnutej pôde v nelegálnych a neoprávnených stavbách označil za ich základné ľudské právo, hodné ochrany.

6. 10., Modra – Účasť na spomienke „Štúra dumka aneb Štúra pripomínanje“.

13. 10., Bratislava – Spomienka na 125. výročie narodenia 1. prezidenta SR Dr. Jozefa Tisa.

28. 10., Modra – Spomienka na 197. výročie narodenia Ľudovíta Velislava Štúra v Modre.

29. 10., Nitra – Účasť na stretnutí s primátorom Nitry. Zástupcovia ĽSNS na čele s predsedom nitrianskeho krajského klubu ĽSNS Ing. Petrom Kováčom svojimi otázkami a argumentmi nekompromisne poukázali na. neriešenie páľčivých problémov obyvateľov mestských častí Nitra – Dražovce a Nitra - Krškany.

18. 11., Nitra – 13. októbra 2012 boli v Nitre skupinou cigánskych útočníkov brutálne napadnutí bratia Vargovci. Napriek tomu, že jeden z bratov bol pri cigánskom útoku zranený ťažko, polícia ani po mesiaci vo veci nezačala konať a pokusy napadnutých bratov podať trestné oznámenie neustále odmietala. ĽSNS komplexne spracovala písomné trestné oznámenie, ktoré po doplnení o listinné dôkazy a zoznam svedkov bolo za prítomnosti Mgr. Mariana Kotlebu a Ing. Petra Kováča podané na OO PZ v Nitre.

Podporte náš boj za slušných ľudí!
Zriadte si trvalý príkaz na sumu 90sk / 3€
402 894 123 / 7500 ČSOB

ĽUDOVÁ STRANA NAŠE SLOVENSKO KTO SME A ČO CHCEME?

**Nenechajte sa viac zavádzať a klamať médiami ako sú TV Markíza či denník SME.
Pozrite si naše programové ciele a spravte si na nás svoj vlastný názor.**

1. Donútime politikov niest' zodpovednosť za svoje rozhodnutia tak, aby vysoká politika viac nebola najorganizovanejšou zločineckou profesiou. Zavedieme trestný postih politikov a vysokých štátnych úradníkov za zneužitie právomoci, a to aj z nebanlivosti. Prijmeme súhrn účinných zákonov na preukazovanie pôvodu majetku a prešetříme privatizáciu. Rozkradnutý majetok navrátime do vlastníctva štátu.
2. Cestu k prosperite vidíme v rozumnom hospodárení a nie v neustálom zvyšovaní daní. Prehodnotíme štátne výdavky s cieľom prijať vyrovnaný štátny rozpočet. Sociálnu politiku postavíme na princípe zásluhovosti a odstránime zvýhodňovanie nielen cigánskych príživníkov pred slušnými ľuďmi. Parazitom, ktorí odmietnu pracovať, nedáme zadarmo vôbec nič – žiadne domy, dávky, ani príspevky.
3. Platy politikov a vysokých štátnych úradníkov stanovíme v závislosti od minimálnej mzdy. Počet poslancov NR SR znížime zo súčasných 150 na 100 a poslaneckú imunitu obmedzíme len na politickú činnosť. Zrušíme funkcie splnomocnencov vlády a financovanie politických strán zo štátneho rozpočtu.
4. Všetkým umožníme pracovať. Nezamestnaných zapojíme aj do prác, ktoré doteraz predražene vykonávali súkromné firmy (výstavba a oprava bytov, škôl, nemocníc, ciest a inej infraštruktúry). Minimálnu mzdu a najnižší dôchodok určíme v závislosti od odpracovaných rokov a náročnosti práce. Dôchodkový vek ústavným zákonom stanovíme na 60 rokov.
5. Založíme Domobranu a dobrovoľníkom z radov slušných ľudí dáme možnosť aktívne sa podieľať na ochrane životov a majetku seba a svojich blízkych. Rozšírime právo pri ochrane života a majetku použiť zbraň. Hranicu trestnej zodpovednosti znížime na 12 rokov a trestný a väzenský systém upravíme tak, aby si každý, politik aj parazit, dobre rozmyslel, či bude radšej poctivo pracovať, alebo kraďnúť a lupiť.
6. Výchovu a vzdelávanie mládeže postavíme na tradičných národných a kresťanských princípoch a hodnotách. Ochranou učiteľov ako verejných činiteľov im navrátime autoritu a dôstojnosť, a to najmä vo vzťahu k deťom zo zбоhatlíckych a asociálnych rodín. Zavedieme pravidelné protidrogové testy na základných a stredných školách a zrušíme normatívne financovanie škôl.
7. Obnovíme potravinovú, hospodársku a energetickú sebestačnosť Slovenskej republiky. Zabránilme cudzincom skupovať slovenskú pôdu a zvýšime dotácie pre poľnohospodárov. Odstránime zvýhodňovanie zahraničných podnikateľov pred slovenskými a zavedieme zníženú sadzbu DPH na úrovni 10% na produkty slovenských výrobcov. Zvýhodníme používanie alternatívnych palív v individuálnej a hromadnej osobnej doprave.
8. Slovenské záujmy staviame nad diktát Bruselu a preto odmietame obmedzovanie suverenity členských štátov Európskej únie, ako aj projekt Spojených štátov Európskych. Nikdy nepodporíme euroval ani akúkoľvek inú formu štátnej pomoci súkromným bankám a nezodpovedným cudzím vládám. Sprísňime kontrolu nelegálneho zamestnávania cudzincov a imigračnú a vízovú politiku. Obnovíme slovenskú korunu.
9. Nedopustíme narušenie územnej celistvosti Slovenskej republiky a posilníme obranyschopnosť vlasti. Presadíme vystúpenie Slovenska z teroristického paktu NATO a slovenských vojakov stiahneme z okupačných zahraničných misií. Záujemcom umožníme získať dobrovoľný vojenský výcvik.
10. Za manželstvo budeme vždy pokladať len zväzok muža a ženy. Slušné rodiny podporíme bezúročnými mladomanželskými pôžičkami a možnosťou získať nájomný byt. Odmietame registrované partnerstvá, adopciu detí homosexuálmi aj propagáciu sexuálnych úchyľiek.

SAMIZDAT. TLAČTE, KOPÍRUJTE, VYLEPUJTE!